

Încheierea: Cunoașterea lui Isus și a Cuvântului Său

Sabat după-amiază

De memorat:

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5:39)

Evanghelia după Ioan, ca și cea după Marcu, se încheie cu o întâlnire în Galileea. Acest ultim studiu despre Evanghelia după Ioan abordează acea întâlnire, dar integrează în tema cunoașterii Domnului Isus și a Cuvântului lui Dumnezeu – un concept des întâlnit în a patra evanghelie.

Deși erau cu Isus de mai bine de trei ani, ucenicii erau încă foarte nepregătiți pentru răstignirea și învierea Lui, deși Isus le spusese de nenumărate ori ce avea să se întâmple.

Din nefericire, nu L-au crezut.

Și noi putem fi astăzi în pericolul de a face același lucru: să auzim sau chiar să citim Cuvântul lui Dumnezeu, dar să nu-l ascultăm, să nu îi acordăm atenție, să nu îl urmăm. Adică să nu îl acceptăm ca lumina care ar trebui să ne îndrume gândurile și acțiunile. Din nefericire, aceasta este situația în care se află, poate fără să vrea, prea mulți creștini.

Acestea fiind spuse, în această ultimă săptămână a studiului nostru despre Evanghelia după Ioan vom analiza câteva aspecte-cheie care ne ajută să trecem dincolo de simpla cunoaștere intelectuală a lui Isus la o cunoaștere mai profundă și la o rămânere mai puternică în El și în Cuvântul Său.

Duminică, 22 decembrie

Întâlnirea din Galileea

1. Citește Ioan 21:1-19. Ce adevăruri cruciale înțelegi despre harul lui Dumnezeu și umilința omului?

Ioan 21:1-19

1. După aceea Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:
2. Simon Petru, Toma, zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei și alți doi din ucenicii lui Isus erau împreună.

3. Simon Petru le-a zis: „Mă duc să prind pește.” „Mergem și noi cu tine”, i-au zis ei. Au ieșit și au intrat într-o corabie; și n-au prins nimic în noaptea aceea.
4. Dimineata, Isus stătea pe țărm; dar ucenicii nu știau că este Isus.
5. „Copii”, le-a zis Isus, „aveți ceva de mâncare?” Ei I-au răspuns: „Nu”.
6. El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi.” Au aruncat-o deci și n-o mai puteau trage de mulțimea peștilor.
7. Atunci ucenicul pe care-l iubea Isus a zis lui Petru: „Este Domnul!” Când a auzit Simon Petru că este Domnul, și-a pus haina pe el și s-a încins, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare.
8. Ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, trăgând mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm decât cam la două sute de coți.
9. Când s-au coborât pe țărm, au văzut acolo jăratric de cărbuni, pește pus deasupra și pâine.
10. Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.”
11. Simon Petru s-a suit în corăbioară și a tras mreaja la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari; și, măcar că erau atâția, nu s-a rupt mreaja.
12. „Veniți de prânziți”, le-a zis Isus. Și niciunul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: „Cine ești?”, căci știau că este Domnul.
13. Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat; tot așa a făcut și cu peștele.
14. Aceasta era a treia oară când Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morți.
15. După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mieluşei Mei.”
16. I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.”
17. A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele!”
18. Adevărat, adevărat îți spun că atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile, și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi.”

19. A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: „Vino după Mine.”

Ioan 20 se încheie cu scopul cărții, care ar trebui să fie sfârșitul logic al evangheliei, dar mai există un capitol. Capitolul 21 îi prezintă pe unii dintre ucenici întorși în Galileea și pe Petru sugerând să petreacă o noapte pe lac. Pare că vremurile de odinioară s-au întors, iar ucenicii au revenit și ei la vechea lor meserie, pescuitul. Dar nu prind nimic în noaptea aceea. Dimineața, un străin misterios de pe țărm le spune să își arunce mreaja pe partea dreaptă a corabiei. Atunci prind atât de mult pește încât nu pot să ridice plasa. Era la fel ca la începutul slujirii lor alături de Isus (vezi Luca 5:1-11). Ioan Îl recunoaște imediat pe Isus și îi spune lui Petru, care sare de îndată în apă și înoată la mal.

Isus îi adresează lui Petru trei întrebări, toate privitoare la iubirea pentru Învățătorul lui. Înainte de răstignire, Petru afirmase apăsător că și-ar fi dat viața pentru Isus (Ioan 13:37). Acela a fost momentul în care Isus a prezis renegarea lui de trei ori (Ioan 13:38). La această întâlnire din Galileea, Petru nu se raportează la sine, ci la Isus: „Doamne, Tu toate le știi, știi că Te iubesc” (Ioan 21:17).

Unii au observat că, atunci când îi adresează întrebările lui Petru (cu excepția ultimei dăți), Isus folosește verbul *agapaō*, care înseamnă „a iubi”, și că Petru răspunde întotdeauna cu *phileō*, care înseamnă „a îndrăgi” doar ca prieten. Implicația este că Petru nu ajunsese la acel nivel înalt de iubire. De fapt, răspunsul lui Petru exprimă umilință. Gândindu-se la eșecul său, este mult mai probabil să folosească cu smerenie un „termen inferior”, neîndrăznind să pretindă prea mult. Tocmai această smerenie este apreciată de Isus și devine crucială în readucerea lui Petru în lucrare. Fără îndoială, smerenia este una dintre cele mai importante calități pentru slujire, pentru că accentul cade atunci pe Isus Hristos, nu pe propria persoană.

Readucerea lui Petru în slujire și rolul lui de lider în biserica primară reprezintă una dintre cele mai puternice dovezi că Isus a înviat. Importanța lui Petru ar fi greu de explicat dacă Isus, în prezența celorlalți ucenici, nu l-ar fi readus în lucrare.

De ce este umilința atât de importantă atunci când cineva caută să Îl cunoască pe Domnul? În lumina crucii, care sunt lucrurile cu care ne putem mândri?

Cu ochii la Isus

2. Citește Ioan 21:20-22. Ce întrebare l-a dus pe Petru pe o cale greșită? Cum l-a readus Domnul pe calea dreaptă?

Ioan 21:20-22

20. Petru s-a întors și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care la Cină se rezemase pe pieptul lui Isus și zisese: „Doamne, cine este cel ce Te vinde?”

21. Petru s-a uitat la el și a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?”

22. Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”

Isus tocmai îl readusese pe Petru în lucrare, când i-a spus: „Vino după Mine” (Ioan 21:19). Probabil că Se referea să Îl urmeze, la propriu, de-a lungul plajei. Aceasta pentru că Petru s-a uitat în spate și l-a văzut și pe Ioan urmându-L pe Isus. Apoi Petru a întrebat despre Ioan: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?” (Ioan 21:21).

Când l-a reinclus în misiune, Isus prezisese modul în care Petru avea să moară (Ioan 21:18). Petru pare curios și cu privire la moartea lui Ioan. Isus îi reorientează lui Petru atenția asupra faptului de a-L urma pe El, în loc să se preocupe de ce avea să i se întâmple unui alt ucenic.

3. Citește Ioan 21:23-25. Cum a fost înțeleasă greșit declarația lui Isus? Cum a corectat apostolul Ioan acea înțelegere greșită?

Ioan 21:23-25

23. Din pricina aceasta a ieșit zvonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”

24. Ucenicul acesta este cel ce adevărește aceste lucruri și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată.

25. Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin.

Oamenii au înțeles greșit ce a vrut Domnul Isus să spună prin cuvintele: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!” (Ioan 21:22). Au crezut că Hristos avea să Se întoarcă înainte de moartea lui Ioan. Odată cu trecerea timpului și cu îmbătrânirea lui Ioan, avea să se producă o criză, dacă el ar fi murit (ceea ce desigur s-a întâmplat) și Isus nu S-ar fi întors. Ioan corectează

această înțelegere greșită indicând că era vorba despre voia lui Isus, nu despre o profeție cu privire la ce *urma* să se întâmple.

Ideea concentrării atenției asupra Domnului, nu asupra altor oameni este un bun punct de pornire pentru restul studiului din această săptămână. Isus și numai El este Mântuitorul nostru. Oamenii ne vor dezamăgi inevitabil, poate chiar ne vor răni.

Adevărurile prezentate în secțiunile de marți, miercuri și joi vor aborda tema înțelegerii Cuvântului lui Dumnezeu, cu scopul cunoașterii și urmării lui Isus, singurul care ar trebui să fie Învățătorul și Îndrumătorul nostru – indiferent de ajutorul, sfaturile sau indicațiile pe care le-am putea primi de la alții.

Cât de des te-au dezamăgit alți oameni, pe care poate că îi admirai? Ce lecții, oricât de grele, ai învățat din acele experiențe?

Marți, 24 decembrie

Lumină și întuneric

4. Citește Ioan 1:4-10; 3:19-21; 5:35; 8:12; 9:5; 11:9,10 și 12:35.

Ce contrast major observi și de ce este esențial pentru înțelegerea adevărului?

Ioan 1:4-10

4. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.
5. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.
6. A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan.
7. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.
8. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.
9. Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.
10. El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

Ioan 3:19-21

19. Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
20. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.
21. Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.”

Ioan 5:35

35. Ioan era lumina care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă înveseliți câțeva vreme la lumina lui.

Ioan 8:12

12. Isus le-a vorbit din nou și a zis: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

Ioan 9:5

5. Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.”

Ioan 11:9-10

9. Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia;
10. dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentru că n-are lumina în el.”

Ioan 12:35

35. Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul; cine umblă în întuneric nu știe unde merge.

Lumea este în întuneric, se ferește de lumină și nu poate de una singură să își găsească drumul spre adevăratul Dumnezeu, Dumnezeul personal al creației, revelației și răscumpărării. „Niciodată natura umană nu poate singură să ajungă să cunoască cele dumnezeiești. «Cât cerurile-i de înaltă: ce poți face? Mai adâncă decât Locuința morților: ce poți ști?» (Iov 11:8). Numai Duhul înfierii ne poate descoperi lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, «pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit». «Nouă însă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său» (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 412).

Numai Isus Hristos „L-a făcut cunoscut” pe Tatăl (Ioan 1:18). Verbul grecesc este *exēgeomai*, care înseamnă „a explica, a interpreta, a expune”. Ioan Îl prezintă pe Isus ca Mesagerul ceresc, Cel care explică ce înseamnă să Îl cunoști pe Dumnezeu. Numai prin Isus Îl putem cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu.

5. Citește Ioan 8:42-44. Cum prezintă Isus baza falsă pe care își întemeiaseră credința conducătorii religioși ai poporului Israel?

Ioan 8:42-44

42. Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.

43. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.

44. Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

Cei care nu se bazează pe adevăr se exprimă în baza propriilor resurse. Ei „văd” semnificația unui text numai din perspectivă omenească. În schimb, noi trebuie să acceptăm că Hristos este Lumina lumii și să Îl urmăm pe El în interpretarea Cuvântului Său. De partea cealaltă, diavolul vorbește „din ale lui” (Ioan 8:44). Dacă nu suntem atenți și nu suntem predați în credință și ascultare lui Dumnezeu, suntem în pericol să facem același lucru: să citim textul în baza propriilor noastre dorințe, nevoi și perspective, lucru mult mai ușor de făcut decât să înțelegem corect.

Cum reacționezi la adevărurile care „te calcă pe bățături”, în comparație cu modul în care ar trebui să reacționezi la acele adevăruri?

Miercuri, 25 decembrie

Teologie de „sus” sau de „jos”

6. Citește Ioan 4:46-54. Cu ce problemă a venit bărbatul la Isus și care era adevărata problemă în acea situație?

Ioan 4:46-54

46. Isus S-a întors deci în Cana din Galileea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaș împărătesc al cărui fiu era bolnav.

47. Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui care era pe moarte.

48. Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, cu niciun chip nu credeți!”

49. Slujbașul împărătesc I-a zis: „Doamne, vino până nu moare micuțul meu.”
50. „Du-te”, i-a zis Isus, „fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus și a pornit la drum.
51. Pe când se cobora el, l-au întâmpinat robii lui și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.
52. El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.”
53. Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul tău trăiește.” Și a crezut el și toată casa lui.
54. Acesta este iarăși al doilea semn făcut de Isus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

Acest om a venit la Isus, Lumina lumii, dar era hotărât să creadă numai dacă Isus i-ar fi vindecat copilul. Am putea spune că teologia acestui om era o „teologie de jos”. Teologia de jos stabilește reguli și standarde pentru Dumnezeu și Cuvântul Lui. Ideile umane, așa greșite, limitate și subiective cum sunt, devin autoritatea supremă pentru modul în care oamenii interpretează Cuvântul lui Dumnezeu. Ce capcană periculoasă!

În schimb, teologia „de sus” răspunde prin credință, având mai întâi încredere în Dumnezeu și în Cuvântul Său (Ioan 4:48; 6:14,15; 2 Timotei 3:16). Când este acceptată prin credință, Biblia devine propriul său interpret. Viziunea Scripturii asupra lumii, nu filozofia vremii, este ghidul pentru înțelegerea și interpretarea Scripturii. Ideile umane trebuie supuse, subordonate Cuvântului lui Dumnezeu, nu invers.

Trebuie să credem cuvintele Scripturii pentru a crede cuvintele lui Isus (Ioan 5:46,47). „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei” (Ioan 8:31). Dacă ne îndoim de Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul Lui nu poate rămâne în noi (Ioan 5:38). „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi. Căci Eu n-am vorbit de la Mine Însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc” (Ioan 12:48,49).

A auzi Cuvântul lui Dumnezeu presupune mai mult decât o asimilare pasivă de informații. Înseamnă și a face voia lui Dumnezeu. Acesta este răspunsul activ la auzirea Cuvântului. „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine” (Ioan 7:17).

Această ascultare și punere în practică a Cuvântului lui Dumnezeu este o expresie a iubirii față de El. „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el” (Ioan 14:23).

De ce orice tip de „ascultare” care nu se bazează pe iubirea noastră pentru Isus reprezintă un pericol de a deveni legalisti?

Joi, 26 decembrie

Rămânerea în Isus

7. Citește Ioan 12:32. În ce mod descrie această declarație uluitoare autoritatea lui Isus Hristos?

Ioan 12:32

32. Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” –

După cum am văzut în studiile din acest trimestru, Evanghelia după Ioan ne atrage la Isus, dar numai dacă suntem dispuși să Îl cunoaștem pe Dumnezeu și să facem voia Lui. Pe parcursul acestei evanghelii, oamenii care Îl întâlnesc pe Isus fie acceptă lumina și progresează, fie resping lumina și ajung orbi. Nicodim, femeia de la fântână, funcționarul regal, omul de la scăldătoarea Betesda, cei cinci mii de oameni hrăniți cu pâini și pești, frații lui Isus, conducătorii religioși, orbul din naștere, Maria și Marta, Pilat – toți L-au întâlnit pe Isus și au făcut alegeri cu privire la adevărul și lumina aduse de El.

Teologia de jos începe cu argumente umane pentru a determina și cerceta existența și natura lui Dumnezeu. Perspectiva umană, imperfectă, decăzută, plină de prejudecăți, are întâietate față de cea divină, sfântă, desăvârșită, atotștiutoare. Teologia de jos îi va duce cu siguranță pe oameni în rătăcire, așa cum a făcut în trecut și cum va face în viitor (vezi Apocalipsa 14:1-12), când înțelepciunea umană, căutând să o înlocuiască pe cea divină, va încerca să impună lumii o închinare falsă.

8. Citește Ioan 15:1-11. Care este secretul creșterii și sănătății spirituale?

Ioan 15:1-11

1. Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Vierul.
2. Pe orice mlădiță care este în Mine, și n-aduce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai mult rod.

3. Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.
4. Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine.
5. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.
6. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard.
7. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.
8. Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.
9. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.
10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.
11. V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

Secretul este să rămâi legat de Domnul Isus. El este Cuvântul lui Dumnezeu, Pâinea vieții, Lumina lumii, Ușa oilor, Păstorul cel bun, Învierea și Viața, Calea, Adevărul și Viața și adevărata Viță.

Membrii Dumnezeirii și Cuvântul Lor, Biblia, sunt precum magneții. Dacă nu ne opunem Lor, ne vor atrage la Ei. „Vocea lui Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său și vom auzi multe voci, dar Hristos a spus că trebuie să ne ferim de cei care spun: «Iată, Hristosul este aici sau acolo.» Cum vom ști atunci că nu au adevărul, dacă nu raportăm totul la Scripturi?» (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 3 aprilie 1888). Și apoi trebuie să renunțăm la propriile noastre idei în favoarea celor prezentate în Cuvântul lui Dumnezeu.

Vineri, 27 decembrie

Un gând de încheiere

Perspectiva lui Dumnezeu este în mare măsură diferită de cea a oamenilor. Dumnezeu ne împărtășește perspectiva Sa prin Cuvântul Său, Biblia, sub influența Duhului Sfânt. Depinde de noi dacă vrem să

umblăm în întuneric sau să acceptăm lumina care vine de la Isus Hristos așa cum Se descoperă în Cuvântul Său.

Un element esențial al acestei alegeri este predarea noastră lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Răscumpărătorul omenirii. Prin puterea Duhului Sfânt, Dumnezeu Tatăl ne-a făcut cunoscută – prin viața, moartea și învierea lui Isus – profunzimea iubirii Sale. Și am aflat despre Isus pentru că viața, moartea și învierea Lui au fost consemnate în Cuvântul lui Dumnezeu.

„Îngerii lui Dumnezeu merg neîncetat de la pământ la cer și de la cer la pământ. Minunile lui Hristos pentru cei suferinzi și întristați au fost făcute de puterea lui Dumnezeu prin slujirea îngerilor. Și prin Hristos, prin intermediul trimișilor Lui din cer, e adusă orice binecuvântare de la Dumnezeu la noi. Îmbrăcându-Se în corp omenesc, Mântuitorul nostru unește interesele Sale cu cele ale copiilor căzuți ai lui Adam, în timp ce, prin dumnezeirea Lui, El Se prinde de tronul lui Dumnezeu. În felul acesta Hristos este mijlocul de comunicare al oamenilor cu Dumnezeu și al lui Dumnezeu cu oamenii” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/ Viața lui Isus*, p. 143).

Zilnic: 1 Corinteni 5 – 11; Calea către Hristos, capitolul 13

Ce ar trebui să facă fratele care se duce la judecată cu un alt frate înaintea necredincioșilor?

Ce contează mai mult decât tăierea sau netăierea împrejur?

Din ce venituri trebuie să trăiască „cei ce slujesc altarului”?

Cum deveneau creștinii „adunați laolaltă” în Corint?

Ce se întâmplă când vorbim despre nedreptățile și dezamăgirile trecutului?